

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0252 van 26 november 2013
in de zaak 1213/0585/SA/3/0546

In zake:

1. de heer **Roger KNAEPEN**
2. mevrouw **Lutgardis TRUYERS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat André CORTHOUTS
kantoor houdende te 3511 Hasselt, Kuringenstraat 11
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Limburg

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Lieve DEHAESE
kantoor houdende te 3500 Hasselt, Luikersteenweg 187
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de **gemeente LUMMEN**, vertegenwoordigd door het college van
burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Koen GEELEN en Elsbeth LONCKE
kantoor houdende te 3500 Hasselt, Gouverneur Roppesingel 131
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 7 mei 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Limburg, van 22 maart 2013, waarbij aan de tussenkomen partij voorwaardelijk een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het aanleggen van twee grasvoetbalvelden, riolering en een bijhorende parking met ontbossing.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3560 Lummen, Kapelstraat zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummers 248L, 257L, 257M, 258C, 258D, 258E, 259A, 259B, 260A, 260B, 261A, 261B, 268, 269, 270C, 400A, 401C.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 15 oktober 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Martin DENYS die loco advocaat André CORTHOUTS verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Charlotte CALLIAUW die loco advocaat Lieve DEHAESE verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Wouter MOONEN die loco advocaten Koen GEELEN en Elsbeth LONCKE verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De gemeente LUMMEN, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen verzoekt met een aangetekende brief van 26 juni 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 6 augustus 2013 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Ter realisatie van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Recreatiezone Linkhout', goedgekeurd met een beslissing van de deputatie van de provincieraad van de provincie Limburg van 5 mei 2011, heeft de gemeenteraad van de tussenkomende partij een onteigeningsplan opgesteld dat betrekking heeft op zeventien percelen, waaronder die van de verzoekende partijen.

De verzoekende partijen werden op 29 augustus 2012 door de tussenkomende partij ingeolge de gerechtelijke onteigeningsprocedure gedagvaard bij de Vrederechter voor een zitting met afstapping ter plaatse op 7 september 2012. Na een tweede plaatsopneming verklaarde de Vrederechter op 13 september 2012 de percelen van de verzoekende partijen voor onteigend.

Op 16 oktober 2012 hebben de verzoekende partijen de tussenkomende partij gedagvaard voor de Rechtbank van Eerste Aanleg in het kader van een herzieningsprocedure voor de onteigening. De procedure is nog hangende.

Op 17 december 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “aanleggen van twee grasvoetbalvelden, riolering en een bijhorende parking met ontbossing”.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan ‘Hasselt-Genk’ deels gelegen in bosgebied en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Recreatiezone Linkhout’, goedgekeurd met het besluit van de deputatie van de provincieraad van de provincie Limburg van 5 mei 2011.

De aanvraag werd niet onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De Watering “Het Schulensbroek” deelt op 22 januari 2013 mee niet bevoegd te zijn om advies uit te brengen over de aanvraag.

NMBS-Holding verleent op 28 januari 2013 een voorwaardelijk gunstig advies.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed verleent op 30 januari 2013 een voorwaardelijk gunstig advies.

Het Agentschap voor Natuur en Bos verleent op 18 februari 2013 een voorwaardelijk gunstig advies.

De Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Operationeel Waterbeheer, deelt op 13 maart 2013 mee niet bevoegd te zijn om advies uit te brengen over de aanvraag.

De verwerende partij beslist op 22 maart 2013 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN VAN DE AANVRAAG

De aanvraag betreft de realisatie van de recreatiezone Linkhout, zoals voorzien in het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan dat de gewenste ontwikkeling en inrichting van het gebied heeft vastgesteld. Deze recreatiezone is gelegen net buiten de woonkern van Linkhout. De aanvraag voldoet aan de geest en de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP en is dus vergunbaar.

Eerst zal het hoofdvoetbalveld worden aangelegd en zullen de voorbereidende werken worden uitgevoerd (rooien van bos, grondwerken) in de zone van de toegangsweg en de parking. Daarna volgt de aanleg van het oefenveld. Om deze inrichting mogelijk te maken dient een gedeelte van de bestaande bebossing gerooid te worden. Het Agentschap voor Natuur en Bos Limburg heeft het goedgekeurde compensatievoorstel aan haar advies toegevoegd. Er zal deels gecompenseerd worden door het betalen van een bosbehoudsbijdrage, deels door herbebossing binnen het gebied van het RUP.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van

artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

De Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Operationeel Waterbeheer, liet in een schrijven van 13/03/2013 weten niet bevoegd te zijn voor het uitbrengen van een advies over deze aanvraag. Ook de Watering Het Schulensbroek gaf in een schrijven van 22/01/2013 aan niet bevoegd te zijn.

Het voorliggende project betreft enkel de aanleg van de voetbalvelden en de voorbereidende rooi- en grondwerken die hiervoor (en voor de toekomstige aanleg van de wegenis en de parking) nodig zijn. De aanvraag ligt niet in een recent overstroomd of overstromingsgevoelig gebied. Aangezien er in deze aanvraag geen bijkomende verhardingen worden aangevraagd, kan in alle redelijkheid worden geoordeeld dat het schadelijk effect beperkt is. Het project voldoet aan de normen en bepalingen van het decreet Integraal Waterbeleid en de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten e.a.

MILIEUEFFECTENBEOORDELING

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage I en II van de Europese richtlijn 85/337/EEG, noch op de lijst gevoegd als bijlage I en II van het Project MER-besluit. Bijgevolg dient geen milieueffectenrapport te worden opgesteld.

Voor het gebied waarin de aanvraag gelegen is, werd bovendien een ruimtelijk uitvoeringsplan opgesteld en goedgekeurd voor de herlocalisatie van de voetbalpleinen. Tijdens de procedure voor de opmaak van dit RUP werd reeds een planMER-screening uitgevoerd. De dienst MER heeft geoordeeld dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een planMER niet nodig was.

De voorliggende aanvraag draagt bij tot de realisatie van de voorziene inrichting van het gebied zoals vastgelegd in het goedgekeurde uitvoeringsplan....

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling – als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen- houdt rekening met de criteria als uitvoering van art. 4.3.1 van de codex.

Zoals hierboven reeds werd aangehaald, wordt met de uitvoering van de voorgestelde werken (deels) uitvoering gegeven aan de ontwikkeling en de inrichting zoals voorzien in het van kracht zijnde ruimtelijk uitvoeringsplan. De daartoe voorziene bebouwbare zone zal blijkbaar (nog) niet benut worden voor het oprichten van infrastructuur en gebouwen in functie van de voorzieningen voor sport, jeugd en recreatie. De effectieve aanleg van de toegangsweg en de parking worden eveneens uitgesteld tot een aanvraag in de toekomst. Het is nochtans aangewezen dat deze bijhorende infrastructuur zo snel mogelijk aangelegd wordt om een vlotte toegang tot de terreinen mogelijk te maken en eventuele overlast (parkeren) naar de omgeving te vermijden. De parkeerzone en de toegang tot de voetbalvelden dienen reeds bij de ingebruikname van de terreinen op een veilige wijze toegankelijk te zijn. Indien hiervoor vergunningsplichtige verhardingen of verlichting nodig zijn, zal hiervoor in een apart aanvraagdossier de vergunning moeten aangevraagd worden.

Voor de noodzakelijke ontbossing en de daaraan gekoppelde compensatie in de vorm van bosbehoudsbijdrage en nieuwe bebossing werd het advies van het bevoegde Agentschap voor Natuur en Bos gevraagd. Het advies is voorwaardelijk gunstig en het bijhorende goedgekeurd compensatievoorstel werd toegevoegd. Dit goedgekeurde compensatievoorstel en de gestelde voorwaarden worden opgenomen in de stedenbouwkundige vergunning.

Het voorgestelde project is in overeenstemming met de beleidsmatig voorziene inrichting en gebruik van het gebied en integreert zich voldoende in de omgeving.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is.

...

2° De volgende voorwaarden na te leven:

- *De voorwaarden zoals gesteld in het advies van Onroerend Erfgoed dd 30.01.2013 moeten gevolgd worden*
- *Alle voorwaarden zoals gesteld in het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos dd 18.02.2013, met bijhorend goedgekeurd compensatievoordeel (referentie COMP/13/0036/LI), moeten gevolgd worden*
- *De voorwaarden zoals gesteld in het advies van de NMBS-holding dd 28.01.2013 moeten gevolgd worden*
- *De parkeerzone en de toegang tot de voetbalvelden dienen reeds bij de ingebruikname van de terreinen op een veilige wijze toegankelijk en bruikbaar te zijn. Indien nodig, zal hiervoor in een apart dossier de vergunning moeten aangevraagd worden.*
- *De herbebossing dient te worden uitgevoerd volgens de bepalingen en voorwaarden gesteld door het Agentschap Natuur en Bos. De aanplanting dient op een natuurlijke wijze te gebeuren (niet in rijen). De andere voorziene groenaanplanting (o.a. groenaanplant parking-Kapelstraat) dient te worden aangelegd ten laatste in het eerstvolgende plantseizoen, volgend op de aanleg van de terreinen.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partijen ernstige middelen aanvoeren die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

De beschreven eigendom onttrekken aan mijn verzoekers betekent voor hun een ernstig nadeel, nu zij, met brandhout afgestemde woning, volledig zouden moeten herinrichten op gebied van verwarming wat voor hen kosten zal opleveren die hun mogelijkheden te boven gaan.

Een onmiddellijk stopzetten van iedere houtkap stelt voor hen reeds een zwaar probleem.

Erger evenwel zullen de gevolgen zijn, voor zover de gemeente Lummen zal overgaan tot een onherstelbare kaalslag van het hele goed, zodat alle bomen en gewassen zullen verdwijnen om plaats te maken voor open terreinen, dit alles voor zover de gemeente gaat gebruik maken van de thans bij onderhavig verzoek, bestreden vergunning, verleend door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Daarbij te weten dat dit alles stoelt op een onteigening, waartoe op geen enkel ogenblik wettige machtiging is verleend.

Op grond van deze gegevens vragen verzoekers dat het de Raad moge behagen alleszins vanaf nu, de schorsing van de door de ambtenaar verleende vergunning uit te spreken.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Volgens vaste rechtspraak inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, wordt een financieel nadeel niet aanvaard als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De kosten van de herinrichting van de met brandhout afgestemde woning kan derhalve niet weerhouden worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Voor wat betreft de “onherstelbare kaalslag van het hele goed, zodat alle bomen en gewassen zullen verdwijnen”, kan verwezen worden naar het voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos dd. 18.02.2013, met goedgekeurd compensatievoorstel.

Bovendien zijn de ontbossing en de voorgestelde werken een gevolg van het RUP recreatiezone Linkhout

De verzoekende partijen putten het moeilijk te herstellen ernstig nadeel derhalve niet uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, aangezien de vergunde werken een gevolg zijn van het RUP recreatiezone Linkhout.

De verzoekende partij laat derhalve na in het verzoekschrift duidelijk en concreet aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan.

De verzoekende partij laat na concrete gegevens aan te voeren die erop wijzen dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan ondergaan.

...”

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

b. Geen causaal verband tussen zogenaamd nadeel en de bestreden beslissing

Uit de uiteenzetting van verzoekende partijen blijkt al meteen dat zij de onteigening aanduiden als bron van hun zogenaamde nadelen, en niet de bestreden beslissing.

Dit klopt. Het feit dat verzoekende partij geen hout meer kunnen kappen op de percelen die voorheen hun eigendom waren, volgt uit het gegeven dat deze percelen (inclusief het hout dat zich erop bevindt) nu eigendom is van de tot tussenkomst verzoekende partij. Verzoekende partijen kunnen op dit moment, dus ongeacht of er een stedenbouwkundige vergunning tot het aanleggen van voetbalterreinen bestaat of niet, al niet meer rechtmatig hout kappen en gebruiken op de percelen die vroeger hun eigendom waren. Dit zou immers, ten gevolge van de onteigening en de eigendomsoverdracht van deze percelen en het hout dat zich erop bevindt, op diefstal neerkomen.

Het door verzoekende partijen omschreven “nadeel” staat dan ook niet in causaal verband met de bestreden beslissing, zijnde de stedenbouwkundige vergunning, maar wel met de onteigening.

Bij gebrek aan rechtstreeks causaal verband tussen het nadeel en de bestreden

beslissing, is er volgens vaststaande rechtspraak van Uw Raad geen sprake van een MTHEN:

“Het aangevoerde ernstig nadeel moet zijn rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.”

“Nadelen die als ernstig kunnen worden ervaren maar die slechts onrechtstreeks voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, kunnen een schorsing niet verantwoorden.”

“De ernst van het nadeel moet voortvloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zelf.”

En specifiek omtrent een MTHEN wanneer de verzoekende partijen dit in verband brengen met een onteigening, stelde Uw Raad in het verleden al:

“Wanneer de bestreden beslissing op zich geen onteigeningsmachtiging inhoudt voor het perceel van de verzoekende partijen maar de verzoekende partijen niettemin een moeilijk te herstellen ernstig nadeel afleiden uit de geplande onteigening, dient een dergelijk nadeel afgewezen te worden aangezien dit niet uit de bestreden beslissing zelf voortvloeit.”

c. Geen concrete en precieze gegevens die het MTHEN staven

Verzoekende partijen brengen geen enkel stuk bij waaruit de ernst van hun zogenaamd nadeel voortvloeit. Zij houden het in hun verzoekschrift bij loutere beweringen. Bij gebrek aan concrete en precieze gegevens die het MTHEN staven, is er volgens vaste rechtspraak van Uw Raad, geen sprake van een MTHEN:

“Wanneer een verzoekende partij geen enkel stuk neerlegt op grond waarvan de Raad de ernst, en bij uitbreiding het moeilijk te herstellen ernstig karakter van de ingeroepen nadelen kan onderzoeken en vervolgens kan beoordelen en de verzoekende partij zich met andere woorden beperkt tot de loutere omschrijving van volgens haar evidente redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden, volstaat deze vaststelling in wezen op zich om de vordering af te wijzen. Het komt de Raad immers geenszins toe om het administratief dossier ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit de stukken ervan de ernst en het moeilijk te herstellen karakter af te leiden.”

“Wanneer de verzoekende partijen behoudens een eerder rudimentaire uiteenzetting geen enkel stuk neerleggen aan de hand waarvan de Raad de ernst van de ingeroepen nadelen daadwerkelijk kan onderzoeken en vervolgens kan beoordelen, waarbij de verzoekende partijen zich beperken tot vage en algemene formuleringen zonder deze op enige wijze daadwerkelijk concreet te maken, overstijgen de ingeroepen nadelen het niveau van de loutere hypothese niet en kunnen zij bijgevolg een schorsing geenszins verantwoorden.”

d. Zogenaamd nadeel is niet moeilijk herstelbaar

Voor zover Uw Raad zou oordelen dat er toch een causaal verband bestaat tussen de bestreden beslissing en het nadeel dat verzoekende partijen menen te lijden, en er wel concrete en precieze gegevens voorliggen die dit nadeel aantonen (quod non), dan nog zal Uw Raad moeten vaststellen dat dit nadeel in essentie van puur financiële aard is. Verzoekers omschrijven hun nadeel immers als het gegeven dat zij niet meer op de percelen, die vroeger hun eigendom waren, hout kunnen kappen en gebruiken ter

verwarming in hun woonst. Dit komt erop neer dat zij een gratis verwarmingsbron verliezen en dat zij dus voortaan hout zullen moeten aankopen om de woonst te verwarmen. Volgens verzoekende partijen veroorzaakt de bestreden beslissing dus een financiële last voor hen.

Volgens vaststaande rechtspraak van Uw Raad is een louter financieel nadeel echter niet moeilijk te herstellen, zodat er geen MTHEN kan bestaan:

“Financiële nadelen kunnen in beginsel niet als moeilijk te herstellen worden aangemerkt.”

*“Een ingeroepen waardevermindering moet eveneens worden beschouwd als een financieel nadeel dat in beginsel niet als moeilijk te herstellen kan worden aangemerkt.”
...”*

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wensen te voorkomen, halen de verzoekende partijen in hun verzoekschrift aan dat zij door het onttrekken van de beschreven eigendom hun woning helemaal zouden moeten herinrichten op gebied van verwarming, wat voor hen een ernstig financieel nadeel zou betekenen. Bovendien zouden de gevolgen voor hen ernstig zijn als de tussenkomende partij overgaat tot een onherstelbare kaalslag van het hele goed, zodat alle bomen en gewassen zullen verdwijnen om plaats te maken voor open terreinen.

Op de openbare zitting worden deze moeilijk te herstellen ernstige nadelen enigszins anders uitgelegd, waarbij ook wordt gewezen op het precaire eigendomsstatuut, het visuele nadeel en de aantasting van het woonklimaat van de verzoekende partijen.

3.

Zoals hoger reeds werd uiteengezet, kan de Raad bij de beoordeling van het ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel enkel rekening houden met wat in dat verband in het inleidend verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken. De Raad kan dan ook geen rekening houden met het ter zitting ingeroepen precaire eigendomsrecht, de visuele hinder en de aantasting van het woonklimaat.

De Raad merkt verder op dat de ingeroepen nadelen, met name het stopzetten van de houtkap voor de verwarming en de daaruit voortvloeiende verplichte herinrichting van de woning, evenals de kaalslag van het terrein, niet rechtstreeks lijken voort te vloeien uit de bestreden beslissing, maar uit de onteigeningsbeslissing waarmee de verzoekende partijen worden geconfronteerd en uit de bestemming die de betrokken percelen hebben op grond van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Recreatiezone Linkhout'.

Ingevolge het vonnis van de Vrederechter van 13 september 2012 en de inbezitneming van de eigendom door de gemeente op 22 februari 2013, zijn de huidige verzoekende partijen immers geen eigenaar meer van het betrokken perceel zodat de houtkap op de betrokken percelen niet meer mogelijk is. De omstandigheid dat de onteigeningsmachtiging mogelijks onwettig werd verleend en er daarom door de verzoekende partijen een herzieningsprocedure werd ingesteld, doet aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk en is op zich geen nadeel dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont. Evenmin vloeit dit nadeel voort uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Minstens stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen geen enkel stuk bijbrengen dat de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen aantoonst. Wat betreft de herinrichting van de woning en de daaraan verbonden kosten, merkt de Raad op dat een financieel nadeel in principe herstelbaar is. De verzoekende partijen maken het tegendeel niet aannemelijk met concrete gegevens, zoals bijvoorbeeld een document van de geraamde kosten voor de herinrichting. Evenmin worden foto's van de bestaande toestand van het perceel bijgebracht, zodat de Raad evenmin de ernst van de hinder door de beoogde kaalkap kan beoordelen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0585/SA/1/0546.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 26 november 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van
Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER